Főplébániai Hírlevél

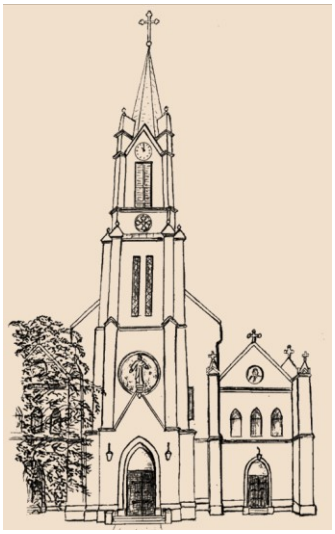

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2024. május 24 – 31, missziós hét
E G E K 150 - ünnepi évfordulónk

150 éves az Egek Királynéja Főplébánia?

Kérdőjellel írtam, mert több is, kevesebb is. A gyökerek 1833-ra, 191 évvel ezelőttre nyúlnak vissza. Lassú, folyamatos fejlődés, önállósodás. Pecsétjeinken az 1870-es évszám szerepel, mert 1870. május elseje óta vannak anyakönyvek: anyakönyvi lelkészség lett Újpest, mint Fót község filiája. 1873-ban megépül a plébánia, de ekkor még csak a kis temetőkápolna áll rendelkezésre. Viszont 2020-ban, a járvány idején nem lehetett 150 éves évfordulós ünnepséget tartani. Mi történt 1874-ben? Sok huzavona után elődeink kiharcolták, hogy megszerezzék a kegyúri jogokat. Gróf Károlyi István lemond a Váci püspökség javára a kegyúri jogokról, majd a Ferenc József király engedélyével átruházzák a plébánia képviselőtestületére. A képviselőtestület rögtön akcióba lép: döntenek az Egek Királynéja tiszteletére építendő templom építéséről, és még 1874. szeptember 12-én leteszik az új templom alapkövét. Ezt az eseményt ünnepeljük az idén.

Önálló plébánia csak 1875-ben lettünk. Aztán 1881-ben készül el az egyhajós templom, majd jön a torony építése 1886-ban, és 1908-ra templomunk három hajóssá bővítése. Az épület ekkor nyeri el mai formáját.

De a templom és a plébánia kalandos történetével nem is untatok senkit. Hála Istennek van honlapunk – egekkiralyneja.hu –, ahol a „Rólunk” oldalon hosszan olvasható a plébánia és a templom története, két leírásban is. Az általános információknál meg lehet hallgatni és nézni harangjainkat, lehet nézegetni szép képeket a templomról, sőt a régi, már lebontott plébánián virtuális sétát lehet tenni az egér mozgatásával.

De miért Egek Királynéja? 1873. augusztus 31-én volt az első egyháztanácsülés. Aláírás: Újpesti r. kath. hitközség egyháztanácsa.

Az Egek Királynéja plébániatemplom plébánosai

1875–1905	Illek Vince
1905–1925	dr. Varázséji Béla
1925–1964	dr. Csík József
1964–1975	dr. Babócsa Endre
1975–1986	Bardócz Ernő
1986–1991	Szigetvári Imre
1991–1997	dr. Visnyei Lajos
1997–2000	Magyar Ferenc
2000–2007	dr. Temesszentandrási Péter
2007–	Horváth Zoltán

Az anyakönyvekben is mindenhol csak, mint Újpesti r. k. plébánia, illetve 1907-től Főplébánia szerepel. Egy biztos: Illek Vince alapító plébánosunk nem csak azt járta ki, hogy magán lottót szervezhessen a templom építésére, hanem saját pénzből készíttette el a főoltárt tiroli mesterekkel. A főoltár már Szűz Mária Egek Királynéja tiszteletére készült el 1886 karácsonyára. Az anyakönyvekben van nyoma először Egek Királynéja elnevezésnek, a pecséteken, 1970-től. Addig sehol sincs nyoma az Egek Királynéja elnevezésnek, mintha a templomnak nem lett volna neve, búcsúja. És így látható az elnevezés a 100 éves évfordulóra, 1970-ben készült bejárati márványtáblákon is: Egek Királynője.

Sehol sincs nyoma, hogy ki, mikor és miért nevezte el Egek Királynéjának a templomot, plébániát. Nagymegyer, felvidéki település Szlovákiában. Sok telepes jött onnan, Új-Megyernek nevezett településünkre az 1830-40-es években. De ott Szent Miklós templom van. Tehát ez kilőve. Lehetséges azért, mert új templom, és ehhez új nevet kerestek, olyat, ami még nem volt? Vagy 1874. május 31-én valakinek az eszébe jutott, hogy az alapkőletételnél ezt a nevet adják? Nem tudjuk, de büszkén énekeljük: **Egek Királynéja, Mária segíts! – Szűz Mária, Egek Királynéja vezess, lelkesíts és óvj minket a következő 150 évben, és azon túl is!**

Horváth Zoltán esperes plébános atya

150 éves a plébániánk, egy templomi hívő gondolatai

Mindannyiunk életében fontos események az évfordulók, mint ahogyan fontosak az egyház, egy ország, vagy egy templom életében is. A mi templomunk 150 éves, s ez az ünnep alkalmat ad arra, hogy megálljunk és visszatekintsünk az elmúlt évtizedekre és emlékezzünk az elődökre, akik építették, bővítették, fenntartották, szépítgették és nem utolsó sorban sokat tettek azért, hogy a közösségünk megmaradjon, és tagjai itt hitükben megerősödhessenek, és keresztény emberként élhessenek.

150 év! Hány emberöltő! Arany János szerint 500 év kilenc-tíz emberöltő. Ma azt mondják, egy emberöltő annyi év, amennyire szükség van egy generációváltáshoz, tehát 25-35 év, amíg a gyermek felnő és megérkezik az utód, tehát 150 év öt, hat generáció. Az emberöltő, egy csodás kifejezés. Az embereket, generációkat összekötő öltés, kapocs, mert egymáshoz tartozunk. Felelősséggel tartozunk az utánunk következőkért.

A katolikus vallás már a város alapítása (1840) előtt megjelent itt, Újpesten. A templom építése előtt a pesti határ mentén, a temető kápolnájában tartották istentiszteletüket a római katolikus vallású hívek és innen vitték utolsó útjukra az elhunytakat. 1870-75 között vált le az újpesti egyházközség a fóti anyaegyházról és kapta meg jelenlegi telkét és kezdődött meg templomunk felépítése. Folyamatosan változott, nagyobbodott és szépült, mint ahogyan a hívek száma is gyarapodott, sokasodott. Az ünnep tiszteletére rendezett kiállítás elmeséli a nem ritkán „kalandos" részleteket, megismerhetjük ennek az impozáns, Újpest arculatát meghatározó épületnek a történetét, amely a kezdetektől a jelenlegi nevét viseli: Egek Királynéja. (De nem tudjuk ki és miért adta ezt a nevet.). - Mennyi keresztelő, mennyi első áldozás, bérmálás, esküvő és mennyi gyászmise! Mennyi esperes, pap, szolgálati pap, gyülekezeti tisztségviselő, sekrestyés, orgonista és más zenész, kórusok és szólisták, irodavezetők és virágozók! Akik tanúságot tettek a hitről, hűségről és egyházszeretetről! Szellemi őseink ők, akik alkalmas és alkalmatlan időben hintették Isten igéjének magvait és törekedtek, hogy a lelki közösség, a szellemiség megmaradjon és áthagyományozódjék a következő generációknak. Ez az örökség a mi ajándékunk és büszkeségünk. Közös feladatunk és felelősségünk ápolni, megtartani és továbbadni.

A múlt ismerete bölcsebbé tesz, formálja a jellemünket és gazdagít. A mostani 8 napos ünnepségsorozat a fentieket erősíti és izmosítja, de megérintheti a nem hívőket, és azokat is, akik hátat fordítottak – ők, talán visszatalálhatnak.

A magyar tájhoz hozzátartozott és hozzátartozik ma is a templom; az Istenbe vetett hit és reménység megtartója. Kiállta az idő próbáját, a történelem és különböző változások viharait. Az Egek Királynéja Templom itt áll büszkén Újpest központjában: szellemi és kulturális bölcsőnkön túl az a hely, ahol az emberi szív és lélek megpihenhet, meglelheti biztonságát.

Megvan az ideje a munkának és megvan az ideje az ünnepnek és a megbecsülésének.

Ne rohanjunk, álljunk meg ezen az ünnepen és gondoljuk át, mi a feladatunk keresztény emberként. Adjunk hálát elődeinkért, 150 év sok-sok kegyelméért, legyen fontos ez a templom, a hit megerősödésének helye minden hívő számára. Hát ünnepeljünk és becsüljük meg!

„Az Atya olyan, mint a fényes nap:
Életet, fényt, meleget ad.
Válogatás nélkül árasztja ránk
Mindenkit szerető jó Atyánk!"

Czibak Ilona

Hitélet és szertartások a Főplébánián

Az 1950-es években zárt világot élt a Főplébánia. Nem is tehetett mást, de az itt szolgáló papok, megtaláltak a lehetőségeket, hogy a hitélet működjön. Hittanra a templomba jártunk, a szentély feletti termekbe. Gondos Józsi bácsi nyitotta és zárta a kapukat. Sokat kirándultunk Frajna Mihály atyával. 4-5 fős csoportokban egy felnőttel vagy nagyobb testvérrel a Rákospalota - Újpest vasútállomáson különböző kocsikba szálltunk fel, majd a kisvasúton már összejöttünk

és Királyréten az erdőben a patak mellett játszottunk, imádkoztunk és tanultuk a szent énekeket. Közel negyvenen voltunk elsőáldozók, bérmálkozók is körülbelül annyian. A körmenetek a bekerített udvaron lehettek, de volt, hogy csak a templomban, akkor mozogni is alig tudtunk, annyian voltak.

A karácsonyi éjféli mise zárt ajtónál zajlott. Pécsi Sebestyén világhírű orgonaművész játszott, és felesége Werner Mária operaénekes énekelt. Ők az osztálytársam (Pécsi Gyuszi) szülei voltak. Ma a plébánia mögötti iskola van elnevezve Pécsi Sebestyénről.

Minden nap volt szentmise. Reggel egy a főoltárnál és csendes misék és megemlékező misék a mellékhajó oltárainál. A gyászmise úgy volt, hogy ott volt felravatalozva a koporsó (nyitva vagy csukva), és a rokonok körbeállták. A misét az oltárral szemben celebrálta a pap, háttal a hívőknek és latinul. Az imákat ezért nekünk latinul is meg kellett tanulni.

Később lett csak magyar nyelvű a szentmise, és a ravatalozás is megszűnt a templomban. 5-6 pap volt a plébánián, és mindenkinek volt egy pici szobája. Ágy, asztal, szekrény, szék, és térdeplő; mindez zsúfolttá tette a szobát. Illemhely a folyosón volt. Ádventben a roráték reggel 6 órakor kezdődtek. Emlékszem, olyan hideg volt a templomban, hogy látszott a leheletem. A nagyikám mindig hozott üvegpalackbna forró vizet, vagy felmelegített téglát a lábam alá.

A misén a prédikáció a szószékről szólt, mert olyan az akusztika, hogy mikrofon nélkül is jól lehet hallani a hátsó részén a templomnak.

Az egyik üvegablakot a bal oldali hajóban, a szomszéd család nagyszülei csináltatták és ajánlották fel (Pintér Gusztáv és neje). A mai napig is hallom, ahogy a toronyóra a tizenkettőt üti és húzni kezdik a harangot, mert ilyenkor már iszkoltam be az udvarról a házba, mert mire véget ért a harangszó, megmosott kézzel és arccal tiszta köténben az asztalnál kellett állni és összetett kézzel kezdtük is imádkozni az Úr angyalát. Nagyim ebben nem tűrt ellentmondást.

1956-ban katonák mentek fel a toronyba és lőttek mindenre, ami mozgott. Napokig nem tudtunk kimenni az udvarra. Később lebontották a kerítést, kivágták az orgona és a virágzó bokrokat, elvitték a hintákat. Gondos Józsi bácsiék házát lerombolták, tönkre ment az óra. Más világ jött, más emberekkel.

Napjainkra sok minden megváltozott. A régi plébánia helyére felépült a piac, a zeneiskola helyén pedig a plébánia áll. Nekünk régi és új hívőknek kell az életet továbbvinnünk, hogy legyen mire emlékezni, ha templomunk 200 éves lesz. A múltból, ami megmaradt, a Betlehem, a Krisztus szobor és a szenteket ábrázoló szobrok. Én a Fájdalmas Szűzanya, ölében Jézussal szoborhoz kötődőm a legjobban. Minden litánia végén nagyim ott imádkozott, ami akkor még a jobb oldali hajóban elől a második padnál volt.

Balogh Angéla

100 éves kapcsolódás Újpesthez és a plébániához

1924-ben költöztek nagyszüleim édesanyámmal Újpestre az Andrássy útról. A költözés oka az volt, hogy nagymamám a Megyeri csárda gazdaasszonya lett, nagyapám ott zongorázott. Kispolgári család voltunk. Édesanyám a főplébániára járt hittanra. Itt bérmálkozott, és 1936. június 6-án 18 órakor az esküvője, szintén itt volt.

Otthonunk a Szent István tér 20. alatt volt, mellettünk régen a zeneiskola működött, ahol ma az új plébánia található. Két bátyámmal, két nővéremmel együtt én is az Újpesti szülőotthonban láttam meg a napvilágot. Én 1950. december 25-én születtem, és már 29-én meg is kereszteltek Angyalka néven, mivel karácsony napján születtem. Gyermekkoromban nagymamám a 6 órai csendes misére járt, mi a gyerekmisékre, szüleim a nagymisére, a 11 óraira. Ünnepeken (Éjféli mise, Húsvét, Pünkösd) a család együtt volt a templomban. A nagymamám minden reggel jelen volt a hatos szentmisén, én is sokszor csatlakoztam hozzá májusban és októberben. Az esti imát úgy mondtuk a nagyival, hogy rákulcsolt az én összekulcsolt kezemre; ez örök emlék maradt számomra, aztán én is így imádkoztam gyermekeimmel.

Elsőáldozásom 1957-ben, bérmálkozásom 1965-ben volt szintén a templomban. Három gyermekemet is itt keresztelték – Thymea, Christián és Claudia –, és valamennyien itt voltak elsőáldozók és bérmálkozók. Thymeám jegyesoktatása, és a fiam esküvője is itt zajlott. Unokáim Alexander és Amélia Rózsa keresztelője is itt történt. Immár ők a negyedik generációs kapcsolódásunk a főplébániához. A 100 éves kapcsolódás a génjeinkbe van kódolva. Ott ülök rendszeresen a miséken, ahol gyerekkoromban a nagymamámmal, ahol később a gyerekeimmel, és most már többnyire egyedül, mert gyermekeim kicsit távolabb élnek, de senki nem hagyta el közülük a hívő világot.

Az értékrendszer is öröklődött a családban: Isten – Haza – Család.

Egek Királynéja mozaik, a bejáratnál, 1983. Konfár Gyula festőművész úr muránói üvegmozaikból készült munkája

Szeretteim földi maradványai a Megyeri temetőben pihennek. A család rendszeresen ápolja emlékeinket és járunk a sírokhoz. Nyugodjanak békében!

1991 óta aktívan bekapcsolódtam a plébániai életbe; regnumi, egyháztanács tag, majd jegyző lettem. Öt plébános atyát szolgáltam. Szerveztem és segédkeztem a különböző rendezvények lebonyolításában. Agapék szervezése, konyhai munka, takarítás, kórusban éneklés, zarándokutak, karitatív tevékenység, misén felolvasás, stb. Részt vettem a templomi zászló tervezésében és az elkészítés szervezésében.

Hetven éves koromtól már nem vagyok tagja az egyháztanácsnak, de ha kérnek, szívesen segítek most is bármiben. Jelenleg a nyugdíjas csoportba tartozom, és járok bibliaórákra, zarándokutakra.

Horváth Zoltán atya minden októberben megáldotta a terményeket, melyeket a piaci árusok, őstermelők ajánlottak fel és én szedtem össze, mert a Piacfelügyelőségen vezető voltam. Ezeket a rászorulóknak osztottuk szét. Novemberben 600 Erzsébet napi cipót áldott meg, és osztottunk ki a híveknek. Ezt a piaci pékség ajánlotta fel.

Nagyon sokat jelentett nekem, hogy segíthettem, amikor csak tudtam. *Balogh Angéla*

Emlékfoszlányok

Első emlékem az Egek Királynéjából: Ülök a padban, lóbálom a lábam, és várom, hogy az 1 forintost bedobhassam a csengős perselybe…

5 évesen végre ministrálhattam, de csak a „kismiséken”, a káplánok magánmiséin a mellékoltároknál. Az óvó néni figyelmeztette a szüleimet, hogy Gyurika ne dicsekedjen az óvodában azzal, hogy ministrál… – 1967-et írunk… Pár év múlva ismét ministráns élmény: a bátyámmal ketten indulunk az atyával a misére. A jobbos csenget, önti a bort-vizet, a balos nem csinál szinte semmit. Sikerült a bátyámmal úgy összeveszni az oltárnál, ki legyen a jobbos, hogy édesapám jött föl szétválasztani minket.

Nyári hétköznapi reggeli misék. A gyászmiséket szerettük. A halott rokonaitól kapott 1-2 forinttal szaladtunk a piacra, 1 forinttért sima, 1,20-ért káposztás lángost enni.

Kádas atyától ministráns karácsonyra alaposan becsomagolt, TÖRÉKENY feliratú ajándékot kaptam. Hazafelé elejtettem. Miután visszapattant, hazáig rugdostuk a „törékeny" labdát.

Már középiskolás voltam, Varga Lajos atya ifjúsági hittant indított. A hideg templomból felköltöztünk az oratóriumba. Lomtalanítottuk, kifestettem. Felcipeltünk azon a meredek, keskeny lépcsőn egy rettentő nehéz mobil cserépkályhát. Ettől kezdve itt voltak a hittanórák.

Sebők Sándor atya átvette az ifjúsági hittant. A lelkesebb fiatalokat – akik vállalták az akkoriban elengedhetetlen titoktartást – közösségekbe hívta és bekötött minket a Regnum Marianum közösségbe.

Érettségi bankettem napja – ugyanakkor Stella Leontin atya primícia miséje. Erre az alkalomra Kárpáti Sanyi atya vezetésével megalakult a klasszikus ifjúsági énekkar. Hát még jó, hogy a primíciát (újmisét) választottam, utána mentem a bankettra.

Akkoriban a heti programom így alakult:
szerda: regnumi közösség lakáson, többnyire nálunk
csütörtök: gitáros próba – Nap utcai templom
péntek: klasszikus próba – Főplébánia
vasárnap: a „félhetes" ifjúsági mise, első vasárnaponként gitáros mise a Nap utcában.

Úrnapja: este Trabikkal virágos réteket kerestünk. Alvás a szabad ég alatt, hajnalban virágszedés, kora reggel a második (akkoriban hibásan Szt. Erzsébet oltárnak nevezett) sátor díszítése.

Pásztorjátékok Sándor atya rendezésében. Asztalos szakmám kötelez: Szt. Józsefet játszom, váltott Máriákkal.

A hitoktatói tanfolyamot elvégezve bekapcsolódtam a templomi hitoktatásba. Több csoport mellett megkaptam az elsőáldozók felkészítését. Három évet leszámítva 33 éve végezhetem ezt a csodálatos feladatot.

1985. 09. 21. Sándor atya már Fótról jön vissza, hogy összeadjon engem Zsuzsával. Tele volt a templom. Sillye Jenőék zenéltek. Olyan sokan áldoztak, hogy – a megengedett darabolások ellenére – elfogyott az összes átváltoztatott ostya. Az utolsó ember, fotósunk, már csak a Szent Vérrel áldozott.

Szigetvári atyával folytatódott a hitoktatás. A megújuló egyháztanácsban szerepet kaptam. Kellemetlen nemzedéki ellentétek alakultak ki. Az idősebbek puccsnak élték meg a megjelenésünket. Én voltam az egyik fő puccsista. Hála Istennek, ezek a problémák szépen elsimultak.

Boldog tudatlanság. Mivel nem tudatosult bennem, hogy tiltott a plébánián tartani a hittanokat, Imre atya nyaralása alatt berendeztem, kidíszítettem a kistermet, hogy szeptembertől ott tartsuk az órákat. Imre atyát először kiverte a verejték, majd azt mondta: próbáljuk meg. Átcsúszott. Már nem követte retorzió.

A pásztorjátékokat Sebők Sándor atya után én rendeztem. Volt verses-gyermeteg is, de volt reneszánsz, zenekaros, kórusos régi magyar betlehemes is. Balázs fiam volt a leguniverzálisabb szereplő: Kisjézustól Szent Józsefig, kisbojtáról Heródesig szinte minden volt az évek során.

Katolikus kultúrházi ünnepség 2010-ben

Az idő rohan. Három fiam keresztelője, elsőáldozása, bérmálása szépen sorban. Természetesen az Egek Királynéjában.

Balázs fiam esküvője Fannival. Harmadik generáció ugyanazon oltár előtt, napra 56 évvel a nagyszülei házasságkötése után.

Magyar Feri atyával elindultak a hittan-táborok. Kicsit lazábbak, mint a regnumiak voltak, de hamar megszoktam. - Zoli atyával 16 már éve visszük a gyerekeket. Jól összeszokott páros lettünk.

A betlehem-építések során kiderül, hogy sok mindenre már csak én emlékezhetem. Most már akkor én vagyok az öreg!?

Ezek a felvillanások csak töredékei annak, amit a főplébánián, az Egek Királynéja templomban éltem át. Voltak jobb évek, és voltak nehezebbek. Úgy érzem, érdemes volt hűségesnek maradnom. Így teljes a történetem. Köszönöm a Jóistennek és a közösségnek mindazt, amit itt kaptam és adhattam, és amíg erőm engedi, amit még adhatok.

Egek Királynéja, Mária segíts!

Pozsgay György *(egyháztanács tag, gitáros vezető, hitoktató, áldoztató, gondnok és asztalos)*

Érdekes adatok, számok a 150 évből…

Még nem volt plébánia rangú Újpest, amikor 1870 május elsején elkezdték az anyakönyveket vezetni. Már abban az évben 269 keresztelő történt. Mindez körülbelül 7000 fő összlakosságból. 1874-ben 452 keresztelés volt. Ugyanekkor a házasságkötések száma 72 volt. Mindez templom nélkül! Csak egy piciny kápolna volt a temetőben Szent István Király tiszteletére felszentelve. A hétköznapi miséket 1873-tól a plébánia nagytermében tartották. Azért lényeges, mert a hit volt a fontosabb, akkor még nem volt fényképezőgép, nem a külsőségek.

A legtöbb keresztelő 1943-ban történt: 1620 gyereket kereszteltek meg, akkor kb. 50.000 katolikus hívőtől (70.000 lakos). 1947-től alakulnak új plébániák. 1946-ban a Megyeri, 1947-ban a Nap utca és a Kertváros, 1949-ban a szerzetesrendek feloszlatása után a Clarisseum. Káposztásmegyer csak 1989-ben jött létre. Ez látszik a számokon is, mert 1949-ben már „csak" 1006 keresztelő volt. Ezután a kommunizmus évei alatt lassú csökkenés figyelhető meg: 300-400 keresztelő egy évben. A rendszerváltás előtti évben – kevesebb gyerek született már ekkor –, 1989-ben 271 keresztelő volt. És a mélypont: 1999-ben az akkor plébános szigorúsága alatt mindössze 23 keresztelő történt. 2001-ben a plébános váltás után már 71 keresztelőre ugrott vissza a szám. Azóta a maximum 2012-ben történt, 99 keresztelés. És nem növekszik, mert egyre kevesebb gyerek születik, sajnos.

És hogyan gondolunk a régmúlt időkre? Újpesten mindenki vallásos volt, szépen katolikus házasságot kötöttek? Nos nem! Dr. Ugró Gyula Újpest egykori polgármestere a nyugdíjba vonulása után, 1930-ban megírta Újpest történetét. Sok-sok adattal, táblázattal, mindenre kiterjedően. Tudjuk, hogy 1895-ben vezették be hazánkban a szabad válást és a polgári házasságkötést. Úgy írja Ugró Gyula, hogy Újpesten az anyakönyvezető nyomatékosan felhívta az ifjú pár figyelmét, hogy a városházán megkötött házasság az Isten előtt még nem érvényes. Nos, 1896-ban, a milleneumkor 328 esküvő volt Újpesten, ebből 182 (55%) katolikus és csak 52 (16%) volt a polgári, tehát sem református, sem zsidó, sem evangélikus. És a polgári házasságkötések száma ezután szépen növekszik. Az első Eucharisztikus Világkongresszuskor ezrek énekelték: *Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat…* Győzelem? Újpesten ebben az évben 693 esküvő volt. Ebből csak 265 (38%) a katolikus, és 375 (54%) a polgári, a többi a más vallású: 74 zsidó, 60 református és 19 evangélikus…. A többség már ekkor sem kért semmilyen templomi esküvőt. Nem a semmiből nőtt ki a kommunizmus!

Bérmálás? 1946-ban 3 év szünet után 849 fő, az utolsó békeévben 1949-ben 867 fő bérmálkozott. A szám ezután rohamosan csökkent, a rendszerváltás után három évente kb. 30 fiatal, az idén 35-en készülünk.

1918-ban az első világháború végén kiugróan sok temetés volt: Újpesten 1561, ebből 1097 a katolikus temetések száma, azaz 70%. Általában megállapítható, hogy mind a születések, keresztelések mind a temetések számaránya alapján Újpesten a lakosság kb. 68 %-a volt katolikus, jóval az országos átlag felett, amely Pázmány Péter bíboros érsek óta állandó, kb. 56%.

És napjainkban hol tartunk? A 2022-es népszámlálás szerint 94.400 lakosa volt Újpestnek, ebből 30,1 %, azaz 28.500 fő vallotta magát katolikusnak. Mivel 1946-ig csak egy plébánia volt Újpesten – a Főplébánia – a mai adatokat is az egész kerületre nézem. A 2022-es évhez az 1902. évet nézem, mert ekkor volt ugyanennyi – 28.000 – a katolikusok száma Újpesten. Tehát: most 115 keresztelő volt, akkor 1125; most összesen 21 katolikus esküvő volt a 6 plébánián, akkor 235; most 214 temetés, akkor 625. És azért csak ennyi temetések száma 1902.ben, mert fiatalok költöztek be a városba vidékről.

Sokszor hallani, hogy manapság kevés a pap. Ugyan! Az Újpesti Főplébániát egykor úgy becézték, hogy egy kis püspökség, 6-7 pappal.

A csúcsidőszak az 1930-as évek. 12 pap: egy plébános, Csík József apát úr, két káplán, és 9 különféle lelkész: három hittanár, két kórházlelkész, egy szegényházi lelkész, egy gyermekkórházi lelkész, egy legényegyleti elnök, és egy megyeri lelkész.

Ma is 6 pap van, mind a hat plébánián egy-egy pap. Csak sokkal rosszabb hatékonysággal. Mindenhol van hétköznap szentmise 15-20 hívővel, és hatalmas templomokkal. A szombat-vasárnap esti miséken csak lézengenek a hívek a templomokban. Csak a vasárnap délelőtti fő miséken telnek meg templomaink. Egy átlagos vasárnapon ez körülbelül 2100 hívőt jelent egész Újpesten. Persze a nagy ünnepeken ennél több valamivel. Amikor csak ez az egy templom volt, kinyitották az oldalajtókat is, és az utcán is álltak az emberek. Ha ma egy templom lenne, a vasárnap délelőtti misén ma is kint állnának a téren.

Összefoglalva: hogyan jellemezhetnénk a 150 év újpesti vallásosságát?

Nagyon büszke, öntudatos hívek: egymással versengve, ki melyik üvegablakot, gyóntatószéket adományozza a templomnak. Megszokásból minden gyereket megkereszteltek, sőt járt hittanra, volt bérmálkozó. De katolikus házasságot már csak harmaduk kötött. Mindenkit pap temetett, és mondattak érte gyászmisét. Templomba vasárnaponként 1938-ban sem jöttek el 2100-nál többen.

De ez a 2100 ember nagyon is aktív volt. A katolikus kultúrházban napi programokkal. Működött a cserkészet, az Újpesti Katolikus Kör, az Újpesti Katolikus Nőszövetség, a Katholikus legényegylet (Kolping), a Szent Margit Leánykongregáció, az Újpesti Férfiak Szent István Kongregációja, a Szent Ágnes kongregáció, a Könyves Kálmán Gimnázium Mária kongregációja, az Újpesti Credo Férfi egyesület, az Újpesti Szent László lövészegylet, Jézus neve férfiak egyesülete, Napsugár leányklub. A Katolikus Legényegyleten belül sport és turista szakosztály. A nagyságrendről: az Újpesti Katolikus Körnek 300-400 tagsági díjat fizető tagja volt.

Az utolsó radikális csökkenést a Covid vírus okozta lezárások hozták el 2020-ban. Országosan, így nálunk is körülbelül az aktív hívők 20 %-a azóta sem talált vissza a templomba. Egek Királynéja, Mária segíts!

Zoltán atya

Leg-leg: legnagyobbak, legkisebbek

A legnagyobb zarándoklatunk.1925-ben különvonat ment Vácra Újpestről. Varázséji Bélát újpesti plébánosból váci kanonokká léptették elő, és 1500 hívő utazott a vonaton, szerenádot énekelve búcsúztatta, és vitte el neki az Újpest Díszpolgára oklevelet.

Templomtornyunk magassága 58 méter. Újpest máig legmagasabb épülete. Jelenleg Magyarország 123. legmagasabb építménye.

A leghosszabb ideig itt szolgálatot teljesítő plébános: Dr. Csík József, apát úr 1925-től 1964-ig. 39 éven keresztül vezette a plébániát, de előtte 1917-től itt szolgált lelkészként: 47 évet töltött a plébánián! A második Katona József atya 45 évvel!

A legrövidebb ideig itt szolgáló atya: Cseh Zoltán káplán. 2017. aug. 1. és okt. 18. között, tehát mindösszesen 79 napot szolgált nálunk.

A magyar parlament a második világháború előtt alsó és felsőházból állt. A felsőháznak hivatalból tagjai voltak a megyéspüspökök, és a nagyobb szerzetesrendek elöljárói: a bencés és ciszterci apát. Valamint az Újpesti főplébános, az ország legnagyobb plébániájának vezetője. Így volt a főrendiház tagja Csík József apátplébános, 1932-től 1946-ig!

Egyházközségi tablóképeink is mesélnek…

Az első tablókép a 1899-ből való, a második 1925-ből, a harmadik 1962-ös, majd 1975-ös, utána 2000 és 2008 a következő tablóképek évszámai. Persze a legrégebbi a legszebb, akkor még adtak a formára, a tervezésre.

Az 1962. évi tablón ez áll: 1872-1962 a 90 éves évfordulóra készült tabló. Vajon mit ünnepeltek, ami 1872-ben történt? Nem tudni. Amit én végiglapoztam, azokban a leírásokban ez az év kimaradt, nincs is bejegyzés róla. Bizonyára dr. Csík József plébános valamiért ünnepelni akart.

Aztán érdekes az 1975-ös tabló is. Ekkor vannak először asszonyok, nők a képviselőtestületben! Hárman: Asztalos Margit, Kiss Erzsébet, Minárovics Béláné. Asztalos Margit neve sok idősnek lehet ismerős. Magyarországon a szeretetszolgálat, a katolikus karitász meghatározó vezéregyénisége volt azokban a mélyen kommunista években.

De nézzünk rá jobban az 1975-ös tablóra. Bardócz Ernő plébános mellett még 4 papi személy szerepel rajta. Tóth Péter Domonkos káplán, Varga Lajos hitoktató, aki most váci segédpüspök, és Vámos József lelkész-kántor, valamint Katona József lelkész-karnagy. Akkor még 5 pap szolgálat a plébánián. A világháború környékén még ennél is több, 7 pap is volt itt egyszerre. 25 évvel ezelőtt a 125. évfordulóra jelent meg egy emlékkönyv, de tele hibákkal. A 42-44. oldalon szerepelnek az egykor itt szolgáló atyák, káplánok, lelkészek, papi hitoktatók és a plébánosok.

Legalább négy pap kimaradt a felsorolásból, többek között az ezen a tablóképen szereplő Katona József és Vámos József is. Ezenkívül két papnak alaposan elírták a nevét, és nyolc pap szolgálati ideje biztosan nem helyes, nem akkor voltak itt. Persze az első világháború előtt itt szolgáló atyákról talán csak a Váci Püspökség levéltárában történt kutatás után tudnánk többet. A 125 éves könyvből még van, de nem a kedvencem, mert például az Újpesti Regnum Marianum egyesületet, mint ezoterikus, műveletlen szervezet említi meg…

Eddig 10 plébános szolgált itt a 150 év alatt, a legtöbbjük hosszú ideig. Amikor elkészült plébániánk honlapja, a „Plébániánk története” oldalra már a legjobb tudásunk szerinti helyes adatok kerültek fel. Ha kiderülne, hogy van téves adat, név, az javítható.

Ezúton is bocsánatot kérünk az emlékkönyvből kimaradt négy egykori atyától. Katona József lelkész–karnagyunkról Szabó Endre hívőnk írt szép méltatást. Olvassátok.

H. Z. plébános atya

Egek 150 – Az út harmada

A templom fennállásának harmadát kísérte végig Katona József atya szolgálata, aki 1957-től a plébánia lelkipásztora és kántor-karnagy, majd 1974-től segédlelkészként vett részt a közösség életében. A magyar egyházzene többek között egy mise-ordináriumot köszönhetett neki, illetve több, különböző alkalomra komponált szentmisét, valamint számos szalézi dalt hagyott az utókorra. Szalézi szerzetesként és cserkészként szoros kapcsolat fűzte többe között rendtársához, Danuer János atyához, valamint Szabó Gyulához és bár a cserkészet tiltott volta miatt, ezen területen nem tudtak aktívan tevékenykedni, komoly hangsúlyt fektettek a zene és ének általi dicsőítésre. Dauner atya a közel kétszáz fős Don Bosco Énekkart vezette, Szabó Gyula pedig, mint az Újpest-megyeri Nagyboldogasszony egyházközség egyik alapító tagja szívesen támogatta a főplébánia zenei életét; amíg tehette oszlopos tagja volt énekkarunknak is, többször volt példa rá, hogy előbb a megyeri templomban elénekelte a passiót Jézus szerepében, majd a 8-as villamossal „száguldozva" ugyanezt tette a mi templomunkban is. A szalézi társaság 1995-ben kezdte újra munkáját az Újpest-megyeri Nagyboldogasszony egyházközségben, de (ahogy cserkész testvérei szólították) „Katona tiszi" – ahogyan hívták - egészen 2002-es haláláig főplébániánkon teljesített hűséges szolgálatot.

Szabó Endre

Mit jelent nekem az Egek Királynéja templom?

Ez az a templom, ahol a nagymamám 1958 tavaszán, nyarán azért imádkozott a Lourdes-i barlang Szűzanya szobra előtt térden állva - talán még a térdeplő is ugyanaz a bútordarab - hogy lánya egészségesen szülessen meg. A baba, akiért imádkozott, az édesanyám. Anyukám három évtizeddel később beíratott az elsőáldozó hittanra Pozsyhoz. Pozsy pedig az a Pozsgay György, aki mind a mai napig készíti a gyerekeket - természetesen az enyémeket is - az elsőáldozásra.
Ez az a templom, ahol összekötöttük az életünket, és kiszolgáltattuk férjemmel egymásnak a házasság szentségét. Ez az a templom, ahol ötből három gyermekünket megkereszteltük, és ahol a fiaim kisebb és nagyobb ministránssá értek. Ide hozom örömeimet, bánataimat az Úr elé. Itt van a közösségünk, ide tartozunk.
Ez az a közösség, ahol baba-mama klubot hozhattunk létre a sok-sok lelkes anyuka segítségével, és ez az a közösség, ami gyermekeink barátsága által tovább épül, szépül, gyarapszik.

Itt fejlődünk imádságban, segítjük egymást hétről hétre az imaközösségünkkel, ide jönnek "haza" a gyerekek regnum csapatai. Itt tanultuk meg, mi az a szolgálat.

Az Egek Királynéjában a családom otthon van.

Kovács-Mihócza Orsi

Harangok

A harang és a harangszó elválaszthatatlan településeink lététől. Nem csak a vallási életünk rendjébe illeszkedik szervesen, de jelentése van és volt a mindennapjaiban, a világi életben is. A harangszó hív, jelzi a veszélyt és az idő múlását, figyelmeztet, vagy halálhírről üzen. A harangok történelme az ókorig nyúlik vissza, szerepük az életünkben sokat változott. Nem létezünk nélkülük ma sem. Valamikor a falu harangjának hangját a lakosok a szívükben, a zsigereikben hordták, nem tévesztették össze más harangszóval, és ha hosszú útról tértek haza, könnyet csalt szemeikbe a szülőfalujuk harangjának zúgása. Ma már ritka az ilyen elérzékenyülés, de minden harangnak egyedi hangzása van, a harangöntés művészet és történelme az ókorig vezethető vissza. Az utóbbi évtizedekben a haranghasználat a városokban megkopott, de számos település temploma mindmáig élő harangozási kultúrával rendelkezik.

Újpest alapítását követően a pesti határ menti temetőben volt az egyházközség temploma, melyet a gyorsan növekvő település hamarosan kinőtt. Az első templomtervet 1866 márciusában készítették el és módosítások, bővítések, változtatások követték. A torony építésére sok-sok évet kellett várni. Az előkészítő munkálatok is csak 1887 őszére készültek el. Döntő szerepe volt a pénznek. Vita volt a palás, vagy vörösrézborításról, az építők árajánlatairól és mindenről, ami egy ilyen nagy horderejű vállalkozás megvalósítása során felmerülhet. A harangok sorsáról is döntöttek és beszerzésükről intézkedtek, már az építés megkezdésével párhuzamosan. Kegyadományokat is gyűjtöttek. A harangöntőket éppúgy versenyeztették az ár, anyag és minőség tekintetében, mint az építőket. Nem állt rendelkezésre a szükséges összeg, így a kiválasztásnál figyelembe kellett venni azt is, hogy ki nyújt kedvezőbb feltételeket a részletekben történő fizetéshez. Már nem az eredeti harangokat hallhatjuk. A 2. világháború óta ezek a harangok vannak templomtornyunkban:

Szent István király harang, nagyharang, 1015 kg.
Szűz Mária harang, a középső harang, 593 kg.
Borromei Szent Károly, a kis-harang, 172 kg.
Szent Flórián harang (ez nem szokott szólni, tűzvész és lélekharang), 66,5 kg.

Természetesen, a fentiek nem valósulhattak volna meg Illek Vince plébános elszántsága, elhivatottsága és áldozatos munkája, a Károlyi család és a polgárság bőkezű támogatásai nélkül.

1888 nyarának végére megépítették a tornyot, augusztus 10-én helyezték el rajta a keresztet, és az alatta lévő gömbben helyezték el az alapító okiratot. Harminckét éven át épült a templomunk, hirdetve Isten dicsőségét. A harangok – a torony lelke – a templom hajójában várták a megszentelésüket, majd a végleges elhelyezésüket.

A harangszó, falvainkban, városainkban, az egész földkerekségen, emberemlékezet óta van, és lesz, az emberemlékezet végéig.

Felhasznált irodalom: Iványi János Volt egyszer egy város… II. – könyve.

Emlékek a nyugdíjas klubból

2010 óta tartom össze azokat a korábban született hölgyeket, néha urakat, akik szívesen töltenek el együtt kéthetente egy kis időt egymás társaságában.

Ez idő alatt sokféle programunk volt. Néhányat megemlítve: tartalmas és hangulatos kirándulások – többek között Esztergom, Mátraháza, Fót, Székesfehérvár –, ahonnan mindig sokféle ismerettel, jókedvűen, vidáman érkeztünk haza. Kiállításokat és múzeumokat néztünk meg, például a Hősök terén fiatal festők és művészek munkáit, jártunk például a Szépművészeti, a Lepke, a Petőfi Irodalmi, a Liszt Ferenc Múzeumokban. Egy-egy séta is szép élményeket tud okozni: voltunk a Margit szigeten, a Városligetben. A Magyar Zene Házában a hangokon lépkedtünk nagy nevetések közepette, és előjöhetett gyermeki énünk. A plébánián, a székhelyünkön is igyekszünk segítőmmel, Göllény Zsókával, jó és emlékezetes programokat szervezni. Soha nem maradnak el a szentek életével való ismerkedések, az aktuális témákról, évfordulókról való beszélgetések és ünneplések.

És a süteményreceptek kicserélése! Ebben élen jár a mi Zoltán atyánk is. Minden évben emlékezetes, amikor a templomban, húsvét előtt a keresztút stációihoz az elmélkedést a nyugdíjas klub tagjai vállalják. Mindig vidáman, mosolyogva emlékezünk a Farsang ünnepére Zoltán atyával, aki már hajnalok-hajnalán bekeveri a fánknak valót, és frissen kisütve tálalja nekünk, jó illatú cukros és nem cukros teákkal. Atya még a karácsonyi csodálatos, többféle ízű, fűszerezésű, soha meg nem száradó mézes kalács receptjét is megosztotta velünk!

Míg közöttünk volt, Pálinkás Józsefné, Ida évekig felejthetetlen farsangi kavalkádot szervezett, álarc, nagy kalap, színes sálak, farsangi énekek, versek, népi mondásokkal tarkítva, amiben mi is részt vettünk. Férjem Vilmos, aki évekig énekelte templomunkban, karácsonykor és Húsvétkor a Passióban Jézust, eljött gitárral énekelni vidám, jó humorú dalokat is. Igazi már-már karneváli hangulat volt. Ida sokszor szavalta László Mária versét, ezzel emlékezünk minderre!

Tisztelt Anyáknak, tisztelt időnek!
A sok dolgos kéznek, fáradt verítéknek!
Hajtsunk fejet nékik, köszönetet mondva
ezernyi virágot szívük elé hordva.
Őrizték számunkra e kis hazát, népet,
áldozatot hozva jelen életünknek!
Aranyozza be a nap őszülő fejüket,
glórába fonva a letűnt éveket.
Május szép hónapja őrizd meg kincseid.
Az elvetett magvaknak a kikelt kincseit.

Naszvagyi Vilmosné Zsuzsanna

Szentségimádás templomunkban

Magyar Feri atya plébánossága (1997-2000) alatt indult a szentségimádás.

Ismétlődően, heteken át jött a szívembe a gondolat, hogy *kulcsom van a templomhoz*. *Persze, hogy kulcsom van* – gondoltam, mert Feri atya akkor már megkért a templomi virágozásra. Nem hagyott békén ez a gondolat mindaddig, míg rá nem jöttem egy kaposvári, Varga Laci atya által vezetett lelkigyakorlat napjai után, hogy az Oltáriszentség előtti imára hív minket az Úr.

Úgy indult, hogy néhányan hétről hétre egy órát imádkoztunk együtt a templomban. Azonban hamarosan kiderült, hogy nem erre hívott minket Isten. Külön-külön többeknek volt igénye, vágya az imára, de nem találtunk közös időpontot. Ebből jött a gondolat, hogy próbáljuk meg – a máshol jól működő –, egész napos szentségimádást, óránként váltva egymást. Ekkor már Péter atya volt a plébános. Kialakítottunk az egyik használaton kívüli plébániai káplánlakásból egy „kápolnát", itt imádkoztunk. A beosztás ugyanígy működött, mint ma is, de nehezítette a helyzetet, hogy a régi plébániára csak csöngetéssel lehetett bejutni.

Az Oltáriszentség leghűségesebb őre és imádója, betegségéig Gönczöl János volt! János és néhány testvér hűsége mellett is mindig nagy kihívás volt az imádkozók összeverbuválása. Ezt János is látta, és halála előtt nem sokkal a szívemre csomózta, hogy bármit, de ezt nehogy abbahagyjuk! A mai napig hallom szavait és hálás vagyok neki érte! Ma már látom, milyen fontos mindazok szolgálata, akik egy óra vállalásukkal és imáikkal öntözik az elvetett magokat, mert Varga Laci püspök atya szavaival élve, ahol szentségimádás van, ott élet fakad! Ma már tapasztalhatjuk ezt a bontakozó életet!

Ezúton is köszönöm minden mai és korábbi szentségőrzőnek idejét, elköteleződését, imáját, egyben biztatok is mindenkit, társuljon kis csapatunkhoz, mert nagyon jó lehetőség ez a heti egy óra az Úrral való kapcsolat ápolására, egyéni istenkapcsolatunk éltetésére és a plébániai közösség támogatására. Nem régen hallottam Gájer László atyától, hogy az ima látszólag luxus, mert semmi hozama nincs. Erre a luxusra hívlak benneteket és hálát adok Istennek plébániánk minden tagjáért, korábbi papjainkért, Zoltán atyáért, hogy jelen lehetünk ebben a luxusban. Kérem Istent, hogy szökjenek szárba azok a magok is, amiket még nem látunk. Isten cselekszik!

"Neki ugyanis hatalma van arra, hogy fölépítse művét, és megadja nektek az összes szentekkel közös örökséget." Apcsel 20,32 - *Gáspár Gabus*

Közösségi élet a Szent Márk csoportban

Imaközösség lévén alkalmainkon elsősorban nem egy-egy témáról beszélgetünk, hanem szándékokat osztunk meg, dicsőítünk és imádkozunk. Havonta egy alkalmat szánunk kifejezetten beszélgetésre, lelki élmény megosztására, karizmáink gyakorlására. Ennél azonban többre van igényünk lelki töltődésből és az egymással való kötetlen együttlétből is.

Ezért minden évben tartunk egy közösségi lelki napot, amikor nem szervezett lelki programra megyünk. Ilyenkor a napot szentmisével kezdjük és az elköteleződésünk megújításával zárjuk. Közben pedig nemcsak mi magunk vagyunk, hívunk egy vendég előadót, és aztán az ő tanítása kapcsán beszélgetünk hitről, közösségről. A 10. évfordulónk megünneplése ilyen tekintetben különleges alkalom volt, mert délutánra elhívtuk mindazokat, akik az évek során megfordultak nyitott alkalmainkon, hiszen a kegyelmekben ők is részesedtek. Nagyon megerősítő volt hallgatni a tanúságtételeiket, az imameghallgatásokat. A lazább együttlét és egymás jobb megismerése érdekében családjainkkal nyári táborokat is szok-

tunk szervezni. Így jártunk már Bernecebarátiban, Lengyel-Annafürdőn, Szálkán, Gyöngyössoly-moson a Szalajka-házban és Majkon is, a Kamalduli Remeteségben. A gyerekeink számára is mindig meghatározó élmény egy ilyen közösségi programban való intenzív részvétel, nagyon megerősítette bennük is a közösséghez való tartozás, mások felé való nyitottság és elfogadás fontosságát. *Mátyus Edina*

A 150 év egy/hatoda: 25 éve Újpesten

Amikor Újpestre költöztünk 25 éve, először még visszajártunk templomba Angyalföldre. Aztán egy séta során az Egek Királynéja templom faliújságján megláttuk, hogy Magyar Ferenc atya a plébános, akit jól ismertünk a Vizafogóról és nagyon szerettünk. Megörültünk és nem volt kérdés, hogy váltunk, amúgy is ez a templom van legközelebb a lakásunkhoz. Amikor ismeretlenül megjelentünk, kedvesen fogadott Gönczöl János, és rögtön hívta a gyerekeinket hittanra, majd a legkisebbet a Regnum induló csoportjába is. Egy befogadó közösséget találtunk, amelynek az életébe egyre jobban bekapcsolódtunk. Ferenc atya sajnos hamar elköltözött az Úrhoz, ami megrendítő volt számunkra, de bízunk benne, hogy jó helyen van Teremtőjénél. Temesszentandrási Péter atya sem volt ismeretlen, Ági emlékezett rá a Városmajorból, ahol nagy valószínűséggel ministráltak is együtt. A kezdeti időkből egyik legmeghatározóbb élményünk a pásztorjátékok voltak a régi kultúrház nagytermében. Megható volt látni a gyerekeinket a színpadon. Mindig lelkesen készültek, mi pedig izgatottan és kíváncsian vártuk az előadást. Ennél szebb indítása nem is lehetett volna a Karácsonynak. A templomi énekkarba is szívesen fogadtak, ahova Ági lelkesen járt és jár ma is, ha összeáll. Akkor még rendszeresen voltak próbák és több misén énekeltünk. Gönczöl Jánosnak nem lehetett nemet mondani, így a hívására még Zsolt is részt vett egy próbán, de ez a próbálkozás végül nem lett hosszú életű. János szívügye volt az énekkar, az utolsó pillanatig lelkesen járt és sokakat hívott. Soha nem felejtjük el, ahogy a Passióban Jézust énekelte nagyon hitelesen.

A 25 év alatt sok zarándoklaton vettünk részt, de az első most is mélyen él bennünk, amikor Rómában és Assisiben jártunk. Ott több azóta is tartó barátság született. Pár évvel később megérkezett hozzánk Horváth Zoltán atya. Nem sokkal ezután volt a Városmisszió, amelynek a nagy miséjére, a Gellért hegyre együtt zarándokoltunk el a hívekkel. Első meghatározó élményünk Zoli atyával kapcsolatban az volt, amikor az áldoztatás elején egyszer csak elővette a szentostyákat és megáldoztatta a híveit, így mindenki magához vehette Krisztus testét. A legnagyobb közös emlékünk pedig a szentföldi zarándoklat, ahol együtt ünnepelhettük Zoli atya 60. születésnapját. Hálásak vagyunk, hogy most is köztünk van, és folyamatosan építi közösségünket.

Henter Ági és Zsolt

Egek királynéja, Mária segíts! Jézusnak szent anyja, Mária segíts! Ó segíts mirajtunk, kik hozzád sóhajtunk, Mária segíts!

Szűz Mária, Egek Királynéja, égi Édesanyánk! Mint templomunk, plébániánk védőszentjére, rád bízzuk magunkat, családjainkat, közösségeinket, egész egyházközségünket, a szegényeket és a betegeket! Vezess bennünket egyre közelebb szeretett Fiadhoz! Kérünk, vidd Fiad Jézus elé kéréseinket plébánosunkért, közösségünk munkatársaiért, hitoktatóinkért és csoportvezetőinkért, hogy lelkesedéssel, élő hittel végezzék a rájuk bízott szolgálatot. Segíts bennünket, hogy plébániánkon minden jó szándékú ember otthonra találjon, és egyre jobban szeresse és megismerje Jézust, a mi Urunkat! Jóságos Mennyei Atyánk! Add meg, hogy Szűz Mária, Egek Királynéja oltalma alatt egy szívvé, egy lélekké alakuljon, egymást segítve gyarapodjon közösségünk 150 éves évfordulóját ünneplő hívő sereg! Segíts bennünket, Szűz Máriát, Egek Királynéját úgy tisztelnünk itt a földön, hogy közbenjárásával és oltalmával eljuthassunk a mennybe! Ámen.

Hálás köszönet minden segítőnek a 150 éves évforduló megszervezéséért, lebonyolításáért. Isten fizesse meg gazdagon munkájukat!

Főplébánia Hírlevél – Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános. Nyelvi lektor: Mátyus Norbert. - Megjelent 700 példányban.
Ha tetszet az újság, az ünnepségsorozat, keresd plébániánkat, közösségeinket, várunk!
Honlapunk: www.egekkiralyneja.hu, - iratkozz fel levelező listánkra, Facebook oldalunk is rendszeresen frissül! Címünk: 1041 Budapest, Szent István tér 21. Irodai szolgálat szerda és péntek délután 15-17 óra között. A plébános atya mindenkit szertettel vár, kezdőket is!